

Arrest

nr. 302 373 van 27 februari 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-Commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit de provincie Laghman.

Op 9 augustus 2021 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 januari 2023 werd verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) en hij werd bijgestaan door een tolk die de taal Pasjtoe machtig is.

Op 20 april 2023 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasjtoen origine te zijn. U bent afkomstig van Shalatak, district Markaz, provincie Laghman. U ging naar de madrassa en hielp uw vader bij de landbouwactiviteiten: hij bezat twaalf jirib (ongeveer 2.4 ha) grond en verhandelde bij gelegenheid koeien en schapen. Over zijn gronden had uw vader ruzies met zijn neef B. A. (...), wat hun relatie vertroebelde. B. (...) was een talibanleider, verantwoordelijk voor uw dorp Shalatak, en de dorpen Kachara en Shamangal. Hij verbleef vele jaren - ook ten tijde van uw vertrek - in Sangar, alwaar een talibanbasis gelegen is. Hij werd door de vorige overheid rond 2018 gearresteerd, samen met een drietal kandidaten voor zelfmoordaanslagen, maar werd na een jaar terug vrijgelaten.

Zo'n twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan wilden de taliban meer en meer mensen laten aansluiten bij de groepering. Ze kwamen in het dorp om mensen op vrijwillige basis te laten aansluiten. Vijf à zes maanden voor uw vertrek uit Afghanistan sprak de inmiddels terug vrijgelaten B. (...) uw vader thuis aan: hij vroeg uw vader waarom hij u niet stuurde voor de jihad, jullie waren immers familie. Bovendien, argumenteerde hij, u kon thuis gemist worden, gelet op de financieel stabiele situatie van uw vader. Uw vader ging ook niet in op de vraag van zijn neef. B. (...) stuurde vervolgens twee keer zijn strijders naar het dorp, en ook naar jullie huis. Een eerste keer ongeveer één maand na het gesprek tussen uw vader en hij, de tweede keer enkele weken later. Nog steeds ging u niet op het aanbod in. Vijftien dagen voor uw vertrek kreeg u via de moskee een brief van de taliban. Die brief was gericht aan drie personen: H. (...), K. (...) en u. K. (...) was drie à vier maanden eerder al gevlucht naar Turkije. Twee dagen na de ontvangst van deze brief kwam de taliban opnieuw naar het dorp. H. (...) vertrok toen met de groepering. Zo'n tien dagen later bracht de taliban opnieuw een bezoek aan het dorp. Hierop besloot uw vader u het land te laten uitvluchten. Begin 2021, twee of drie dagen na het laatste bezoek van de taliban, verliet u Afghanistan. Na uw vlucht ontving uw familie nogmaals een dreigbrief waarin u vogelvrij werd verklaard door de taliban. Na een reis van zes à zeven maanden kwam u in België aan, waar u zo'n week later, op 9 augustus 2021, verzocht om internationale bescherming. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden gedood door de taliban, en meer specifiek door B. (...), omdat u niet deed wat ze van u vroegen: aansluiten bij de groepering.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u volgende documenten neer: uw taskara; de taskara's van uw vader (taskara en e-taskara), van uw broer Spinghar en van uw broer Abu Baker; de brief vanwege de taliban ten aanzien van u, K. (...) en H. (...) d.d. 20/11/1399 (=08/02/2021) waarin jullie opgeroepen werden om zich aan te sluiten bij de taliban; een niet gedateerde dreigbrief van de taliban waarin u, gezien u zich niet aansloot bij de taliban, ter dood veroordeeld wordt. Voor al deze documenten betrof het kopieën. Als opmerking bij de notities van het persoonlijk onderhoud voegde u nog twee namen van talibanleiders toe aan uw verklaringen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u zichzelf bij aankomst in België als minderjarige voordeed, met als geboortedatum 28/02/2005, maar een leeftijdstest uitgevoerd op 30/08/2021 uitwees dat u 21.5 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar. Gevraagd vanwaar de geboortedatum 28/02/2005 kwam, beweerde u dat u enkel uw leeftijd had verteld, maar men het zelf zo had genoteerd (CGVS, p. 25). Bijgevolg zou u zichzelf bij aankomst in België als zestienjarige hebben opgegeven, daar waar de leeftijdstest uitwees dat u minstens negentien jaar oud was. Gepolst op basis waarvan u uw leeftijd bij uw aankomst in België zei u dat u had opgegeven wat uw ouders verteld hadden, het stond ook zo op uw taskara (CGVS, p. 25). Echter, uit uw taskara, die werd uitgereikt op 08/04/1397 (= 29 juli 2018), blijkt dat u destijds zo'n vijftien jaar oud was, waardoor u logischerwijs bij u aankomst in België zou verklaard moeten hebben dat u achttien jaar oud was. In het licht van deze vaststelling is het overigens zeer bevreemdend dat u bij uw aankomst in België verklaarde nooit een taskara gehad te hebben (MENA-

fiche, p. 4). Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat er aan Afgaanse identiteitsdocumenten weinig waarde gehecht kan worden gezien deze eenvoudig tegen betaling te verkrijgen zijn. Voorgaande vaststellingen betreffende uw leeftijd doen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, moet er op gewezen worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Dat de taliban over voldoende vrijwilligers beschikken, wordt bovendien door uw eigen verklaringen ondersteund. U stelde namelijk dat B. A. (...) tijdens zijn gesprek met uw vader naar voor had geschoven dat er veel mensen voor hem wilden werken (CGVS, p. 9). Later keerde u, toen u gewezen werd op het feit dat het vreemd overkomt dat ze u gedwongen zouden rekruteren daar waar er veel mensen voor de taliban wilden werken, uw kar en stelde u dat de taliban altijd personeel tekort hadden (CGVS, p. 24). Bovendien, gepeild naar waarom B. A. (...) u zou willen rekruteren als jullie families - gelet op het grondconflict dat u aanhaalde - niet overeenkwamen, en gevraagd waarom hij u dan zou vertrouwen, reageerde u dat hij niet van plan was u als bodyguard te gebruiken, wel om u naar oorlogsgebied te sturen (CGVS, p. 24). Deze uitleg overtuigt niet. Er kan immers maar moeilijk ingezien worden waarom u vertrouwd zou worden om bij de taliban aan te sluiten, ondanks het gegeven dat uit niets bleek dat u de groepering genegen zou zijn, integendeel.

Ook uw relaas over het gesprek tussen uw vader en B. A. (...) om u te rekruteren – waarover u overigens met geen woord repte tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.1 – 3.8) - kan niet overtuigen. Zo is het opvallend dat B. A. (...) dergelijk gesprek niet voerde bij de vaders van de andere jongens (CGVS, p. 19). Daardoor komt het raar over dat hij wél tot bij uw vader kwam - nota bene vanuit Sangar, een plaats op zo'n vier uur wandelen van uw dorp (CGVS, p. 9) -, terwijl net hun relatie niet goed te noemen was. U werd gevraagd waarom hij die moeite zou doen, u reageerde dat het was om latere discussies te vermijden, zodat jullie niet zouden kunnen zeggen dat hij het niet persoonlijk kwam vragen (CGVS, p. 20). Het houdt echter geen steek dat B. (...) dit soort discussies met jullie zou vrezen, gelet op de macht die u hem in de regio toeschreef. Zo had hij het zeggenschap over drie dorpen en 250 talibs en werd hij steeds vergezeld van zo'n twintig strijders (CGVS, p. 14). Uw verklaringen over dit gesprek blijven ook summier. Gevraagd welke argumenten uw vaders neef had aangehaald om u te overtuigen aan te sluiten, bleef u vaag, u wist niet wat uw vader en zijn neef hadden besproken (CGVS, p. 19). Met betrekking tot het bezoek van uw vaders neef kan er overigens nog opgemerkt worden dat het bevreemdend overkomt dat hij, ofschoon het een tocht van vier uur was, enkel bij u en uw vader op bezoek kwam (CGVS, p. 19), daar waar hij het zeggenschap had over de regio en afkomstig was uit het dorp (CGVS, p. 9). Dat hij in zijn dorp van herkomst, waar er maar zo'n vijftien andere potentiële rekruten zouden zijn (CGVS, p. 17), niet de moeite zou nemen om ook een bezoek te brengen aan de overige huizen, komt weinig aannemelijk over. Dat hij enkel jullie een bezoek bracht omdat hij jullie persoonlijk kende, houdt gelet op het feit dat uw vaders neef uit hetzelfde dorp als jullie afkomstig is, geen steek (CGVS, p. 19). Deze vaststellingen doen bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw vaders neef u wilde rekruteren voor de taliban.

Uw kennis over de andere jongeren die gerekruteerd werden in uw dorp is overigens beperkt. Zo weet u niet of de zoon van de malik, die meermaals weigerde om zich aan te sluiten bij de taliban en uiteindelijk aangevallen werd, ook dreigbrieven had gekregen. U had daar geen informatie over en u vroeg er zelfs niet naar (CGVS, p. 17 en 18). Dit komt vreemd over gelet op het feit dat u eveneens onder druk werd gezet om zich aan te sluiten bij de taliban. Redelijkerwijs kan er verwacht worden dat u zou proberen zoveel mogelijk informatie te vergaren om het gevaar en het risico dat u liep in te schatten. U kent overigens niemand die onder druk van de taliban uiteindelijk mee ging vechten: de jongeren uit uw regio gingen naar andere provincies, dus u kende niemand persoonlijk (CGVS, p. 18). Dit komt vreemd over gelet op uw verklaringen over de aanhoudende druk van de taliban om jongeren te rekruteren.

In verband met de rekruterings-en dreigbrief die tot u, K. (...) en H. (...) werd geadresseerd door de taliban, zijn uw verklaringen weinig overtuigend. Uw kennis van de inhoud van de brief is immers lacunair of incorrect. U beweerde dat in deze eerste brief jullie alle drie – u, K. (...) en H. (...) - werden gevraagd om

jullie te aan te melden op de basis in Sangar (CGVS, p. 22), maar na analyse van de brief, blijkt daarvan geen sprake te zijn. Gevraagd wie de brief ondertekende, wist u het niet: de taliban, maar u wist niet precies wie (CGVS, p. 21).

Het is overigens eigenaardig dat deze brief aan jullie alle drie werd geadresseerd, aangezien K. (...) al enkele maanden vertrokken was (CGVS, p. 11, 13) en het dorp beschikte over taliban spionnen (CGVS, p. 17), zodat dit kon geweten zijn. Bovendien kan er nog op gewezen worden dat de bewijswaarde van dergelijke documenten zeer relatief is, gezien uit de beschikbare informatie blijkt dat deze eenvoudig tegen betaling te verkrijgen zijn. Deze vaststellingen aangaande de brief waarmee u en twee van uw dorpsgenoten opgeroepen werden om jullie aan te sluiten bij de taliban doen nogmaals afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Hierbij aansluitend kan er gewezen worden op een bevreemdende vaststelling. Toen deze brief openbaar gemaakt werd, was K. (...) reeds vertrokken. Enkel u en H. (...) waren nog aanwezig in het dorp. Enkele dagen na het verschijnen van deze brief kwamen de taliban naar het dorp. Ze brachten hierbij een bezoek aan H. (...), doch niet aan u. Dat de taliban wel de moeite namen om H. (...) persoonlijk op te zoeken en hem met hen mee te nemen maar u links lieten liggen (CGVS, p. 22), is opmerkelijk, gelet op de moeite die uw vaders neef genomen had om u eerder vanuit Sangar, op vier uur wandelen van uw dorp, een bezoek te brengen.

Met betrekking tot uw houding en de houding van uw familieleden na de ontvangst van deze brief en de huisbezoeken van de taliban kunnen eveneens vraagtekens geplaatst worden. Immers, u verklaarde dat uw vader de taliban bij het eerste huisbezoek, na ontvangst van de brief serieus nam (CGVS, p. 21). U vertrok evenwel nog niet, want uw vader kon volgens u niets doen (CGVS, p. 21). Gevraagd waarom hij niets kon doen, nuanceerde u dat hij dacht dat de situatie zou veranderen en de overheid aan de macht zou komen (CGVS, p. 21). Gevraagd of hij voorzorgsmaatregelen nam voor u, zei u wederom van niet, hij kon niets doen (CGVS, p. 21). Erop gewezen dat jullie financieel welstellend waren en er enigszins kon gedacht worden dat u na de eerste huisbezoeken al het land zou zijn uitgestuurd, antwoordde u wederom dat hij gedacht had dat de situatie zou veranderen (CGVS, p. 21). Deze uitleg kan niet overtuigen, gelet op het feit dat u meermaals de toenemende druk van de taliban in de regio aanhaalde (CGVS, p. 9, 10, 18, 24) en het feit dat de taliban er in het verleden klaarblijkelijk niet voor terugdeinsde om agressief te handelen. Zo werd de zoon van de malik reeds ernstig toegetakeld (CGVS, p. 17 en 18). Dat uw vader niets ondernam om uw veiligheid te verzekeren kan dan ook niet aangenomen worden. U legde betreffende de laatste dagen voor uw vertrek overigens geen eenduidige verklaringen af. U beweerde namelijk twee dagen na het tweede dorpsbezoek te zijn vertrokken en in die twee dagen binnen te zijn gebleven (CGVS, p. 23), maar eerder gevraagd tot wanneer u naar de madrassa was geweest, had u aangehaald dat u er ging tot de laatste dag voor uw vertrek (CGVS, p. 7). Deze vaststelling komt opnieuw bevreemdend over en ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Wat de dreigbrief betreft die werd gezonden na uw vertrek uit Afghanistan, valt op dat u zich er niet terdege over informeerde: zo had u geen informatie over wanneer de brief uw familie bereikte (CGVS, p. 13) en wist u de naam niet te specificeren van wie de brief ondertekende (CGVS, p. 23). Meer nog, u vertelde dat in de brief onder meer werd gezegd dat u verschillende keren verwittigd was en mensen naar uw huis werden gestuurd, dat u genoeg tijd had gehad om aan te sluiten en de mujaheddin een beslissing had genomen (CGVS, p. 23). Na analyse blijken deze elementen niet gemeld te worden in de brief. Ook hieruit blijkt dat er aan de door u beweerde problemen met de taliban geen geloof gehecht kan worden.

Tot slot kan er nog gewezen worden op een tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen. Zo kan er opgemerkt worden dat u op de DVZ niet sprak over dreigbrief die naar u gestuurd zou zijn na uw vertrek. U sprak er echter wel over huisbezoeken na uw vertrek (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud verwees u echter enkel naar huisbezoeken voor uw vertrek en een dreigbrief na uw vertrek aanhaalde. Om duiding gevraagd, haalde u aan dat dit een misverstand was met de tolk, de huisbezoeken waren voor uw vertrek en niet na uw vertrek (CGVS, p. 25). Deze uitleg kan niet overtuigen. Immers, bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u nog opmerkingen had over uw gesprek bij de DVZ en of iets wou aanpassen aan het verslag ervan (CGVS, p. 3). U gaf aan dat dit niet het geval was. De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw problemen met de taliban ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u de door u beweerde problemen met de Taliban geenszins aannemelijk heeft gemaakt.

U verwees tijdens uw onderhoud op de DVZ naar een grondconflict tussen uw vader en zijn neef B. A. (...). Gelet op het feit dat dit dezelfde persoon betreft die u zou hebben willen rekruteren en er hieraan geen geloof gehecht kan worden, kan er ook niet zonder meer geloof gehecht worden aan dit door u beweerde grondconflict. Bovendien stelde u expliciet het land niet te hebben verlaten omwille van de problemen over de gronden (CGVS, p. 10) en bevestigde u dat er geen verband was tussen de grondproblemen en uw motieven om te vluchten (CGVS, p. 10). U gaf u aan geen last van hem te hebben gehad, jullie kwamen niet in contact (CGVS, p. 16), wat geenszins wijst op een ernstig grondconflict. Uw vader bezit trouwens zijn twaalf jirib grond nog vandaag (CGVS, p. 7). Bijgevolg wijst niets erop dat er omwille van het grondconflict in uw hoofde een nood aan internationale bescherming bestaat.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris

van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berymbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische

gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in 2023 actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In

artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de

Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de

impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees

voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige documenten die u neerlegde ter staving van uw identiteit en asielrelaas kunnen bovenstaande argumentatie niet ombuigen. Immers, de taskara's die u neerlegde van uw familieleden zijn een indicatie van hun identiteit. Echter, zoals hierboven reeds aangestipt kan de opmerking gemaakt worden dat de bewijswaarde ervan zeer relatief is, aangezien Afgaanse identiteitsdocumenten eenvoudig tegen betaling te verkrijgen zijn. U maakte tot slot nog een opmerking over met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud. Het betrof de namen van twee commandanten die u aanvulde (CGVS, p. 15). Het loutere feit dat u na uw persoonlijk onderhoud nog twee commandanten kon benoemen kan de vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw vluchtrelaas echter geenszins ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam.

Verzoeker stipt aan dat hij tot een risicogroep behoort en vervolgens gaat hij in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing.

Op 16 februari 2024 bracht de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met een aanvullende nota de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- het EUAA rapport "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- het EUAA-rapport "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "Afghanistan – Country focus" van december 2023;
- het EUAA-rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul city. Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "Afghanistan: Targeting of Individuals" van augustus 2022;
- UNAMA rapport "impact of improvised explosive devices on civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- de COI Focus "Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername van de Taliban" van 14 december 2023.

Verzoeker diende geen aanvullende nota in en bij zijn verzoekschrift voegde hij enkel de bestreden beslissing toe.

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, derde lid van de Richtlijn 2013/32/EU.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutive werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verzoeker benadrukt dat hij op de vlucht is voor de taliban en meer bepaald voor de talib B., met wie hij ook een grondconflict had. Hij vreest te zullen worden gedood omdat hij weigerde zich bij hen aan te sluiten. Hij benadrukt dat hij tot een risicogroep behoort en nood heeft aan internationale bescherming.

De Commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing aangegeven dat verzoeker zijn verklaringen dat hij een persoonlijke vrees heeft voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt

de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

Vooreerst gaat verzoeker in op het motief betreffende zijn leeftijd. Zo motiveert de bestreden beslissing:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat u zichzelf bij aankomst in België als minderjarige voordeed, met als geboortedatum 28/02/2005, maar een leeftijdstest uitgevoerd op 30/08/2021 uitwees dat u 21.5 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar. Gevraagd vanwaar de geboortedatum 28/02/2005 kwam, beweerde u dat u enkel uw leeftijd had verteld, maar men het zelf zo had genoteerd (CGVS, p. 25). Bijgevolg zou u zichzelf bij aankomst in België als zestienjarige hebben opgegeven, daar waar de leeftijdstest uitwees dat u minstens negentien jaar oud was. Gepolst op basis waarvan u uw leeftijd bij uw aankomst in België zei u dat u had opgegeven wat uw ouders verteld hadden, het stond ook zo op uw taskara (CGVS, p. 25). Echter, uit uw taskara, die werd uitgereikt op 08/04/1397 (= 29 juli 2018), blijkt dat u destijds zo'n vijftien jaar oud was, waardoor u logischerwijs bij u aankomst in België zou verklaard moeten hebben dat u achttien jaar oud was. In het licht van deze vaststelling is het overigens zeer bevreemdend dat u bij uw aankomst in België verklaarde nooit een taskara gehad te hebben (MENA-fiche, p. 4). Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat er aan Afghaanse identiteitsdocumenten weinig waarde gehecht kan worden gezien deze eenvoudig tegen betaling te verkrijgen zijn. Voorgaande vaststellingen betreffende uw leeftijd doen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker stelt de leeftijdstest die zijn minderjarigheid betwist in vraag. Hij stelt dat er ernstige problemen zijn met deze leeftijdsonderzoeken.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad aangezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten, minstens toont hij het tegendeel niet aan. Aldus kon de Commissaris-generaal zich op goede gronden steunen op de beslissing van de Dienst Voogdij aangaande het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd. Ook ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast.

Wat betreft de neergelegde kopie van verzoekers taskara blijkt uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier (COI Focus “Afghanistan. Corruptie en documentenfraude”, 14 januari 2021) dat dit document overigens onvoldoende bewijswaarde heeft om verzoekers beweerde leeftijd aan te tonen. Er wordt aan herinnerd dat de Commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de Commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, quod in casu (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714). In casu, is er in Afghanistan sprake van grootschalige corruptie en documentenfraude waardoor zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven. Veel valse en vervalste Afghaanse documenten zijn door de hoge graad aan corruptie in het land tegen betaling te verkrijgen; er zijn veel documenten in omloop die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten of derden worden verworven. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de voormalige overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de voormalige overheid. Aan de voorgelegde kopie van een Afghaanse taskara kan dan ook maar beperkte bewijswaarde worden gehecht.

Vooreerst kan de Commissaris-generaal worden bijgetreden waar hij opmerkt dat het bevreemdend is dat verzoeker bij aankomst in België verklaarde nooit een taskara te hebben gehad (p. 4 van de fiche niet begeleide minderjarige) en ten tijde van het onderhoud op het CGVS plots wel een taskara heeft en ook voortdurend verwijst naar deze taskara om zijn leeftijd kracht bij te zetten.

Daarnaast werd verzoeker gehoord op het CGVS, niet alleen omtrent zijn vluchtrelaas, maar ook omtrent zijn identiteit – waaronder zijn leeftijd – en de door hem bijgebrachte documenten. Verzoeker verklaarde dat hij op het ogenblik van het onderhoud bij het CGVS ongeveer 18 jaar oud was; dat hij niet precies wist

wanneer hij geboren was, maar dat zijn leeftijd op zijn taskara genoteerd staat. Op de vraag hoe stond uw leeftijd op uw taskara beschreven, antwoordde hij dat hij ongeveer 15 jaar oud was. (p.5 NPO). Verzoeker werd tijdens het onderhoud geconfronteerd met de leeftijd die hij had opgegeven op de fiche niet begeleide minderjarige. Er werd hem gevraagd op wat hij zich gebaseerd had om de fiche in te vullen. Verzoeker verklaarde dat zijn ouders hem hadden verteld hoe oud hij was en dat dit ook op zijn taskara staat. Er werd hem gevraagd waar de geboortedatum 28/02/2005 vandaan kwam. Hierop antwoordde hij dat hij enkel een leeftijd had meegedeeld en dat die datum zelf werd genoteerd. (NPO p.25) Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker louter vasthield aan de door hem verschaft leeftijd. Verzoekers verklaringen weten niet te overtuigen. Zoals blijkt uit de nota's van het persoonlijk onderhoud verwijst verzoeker voortdurend naar de leeftijd zoals vermeld op de taskara, die hij ineens voorlegt, terwijl hij voordien beweerde dat hij nooit een taskara had gehad. De leeftijd op de taskara die werd uitgegeven op 8/4/1397 (= 29 juli 2018) is 15 jaar. Rekening houdend met zijn overige verklaringen zou dit betekenen dat hij 18 jaar was bij aankomst in België, terwijl hij beweerde 16,5 jaar te zijn. Dit werd ook vastgesteld door de Commissaris-generaal en verzoeker laat na dit motief te weerleggen.

De opgegeven leeftijd is een essentieel element van zijn identiteit en dit betreft een kernelement voor de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming, waarbij dit in direct verband staat met zijn algehele geloofwaardigheid. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij hier waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt, quod non in casu.

De Raad treedt de Commissaris-generaal dan ook bij waar hij stelt dat de vaststellingen inzake het leeftijdsonderzoek allerminst bijdragen tot de algehele geloofwaardigheid.

Vervolgens gaat verzoeker in op de motivering van de bestreden beslissing die het over zijn verklaringen van gedwongen rekrutering heeft. Verzoeker citeert uit het Algemeen Ambtsbericht Afghanistan van november 2016 en uit informatie die terug te vinden is op de weblink open.overheid.nl.

De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd op dit punt:

“Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, moet er op gewezen worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Dat de taliban over voldoende vrijwilligers beschikten, wordt bovendien door uw eigen verklaringen ondersteund. U stelde namelijk dat B. A. (...) tijdens zijn gesprek met uw vader naar voor had geschoven dat er veel mensen voor hem wilden werken (CGVS, p. 9). Later keerde u, toen u gewezen werd op het feit dat het vreemd overkomt dat ze u gedwongen zouden rekruteren daar waar er veel mensen voor de taliban wilden werken, uw kar en stelde u dat de taliban altijd personeel tekort hadden (CGVS, p. 24). Bovendien, gepeild naar waarom B. A. (...) u zou willen rekruteren als jullie families - gelet op het grondconflict dat u aanhaalde - niet overeenkwamen, en gevraagd waarom hij u dan zou vertrouwen, reageerde u dat hij niet van plan was u als bodyguard te gebruiken, wel om u naar oorlogsgebied te sturen (CGVS, p. 24). Deze uitleg overtuigt niet. Er kan immers maar moeilijk ingezien worden waarom u vertrouwd zou worden om bij de taliban aan te sluiten, ondanks het gegeven dat uit niets bleek dat u de groepering genegen zou zijn, integendeel.”

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij het land verliet begin 2021. De informatie waarnaar verzoeker verwijst is reeds gedateerd. Verzoeker verliet Afghanistan in het jaar dat de taliban de macht overnam. Zij waren toen al veel sterker. In tegenstelling tot wat verzoekende partij in haar verzoekschrift lijkt voor te houden, blijkt uit deze motieven niet dat de verwerende partij gedwongen rekrutering in Afghanistan als onbestaande beschouwt maar wijst zij erop dat de taliban maar zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich willen aansluiten. Dit wordt ondersteund door de EUAA Country Guidance van januari 2023. Zoals de Commissaris-generaal terecht opmerkt wordt dit door de verklaringen van verzoeker zelf ondersteund waar hij stelt dat B. tijdens het gesprek zei dat er veel mensen voor hem wilden werken (NPO p.9).

Bovendien kan verzoeker geen bevredigende uitleg geven voor de vaststelling dat het toch wel bevreemdend is dat B. verzoeker zou willen rekruteren en zou vertrouwen gelet op het grondconflict dat zij hebben. De Raad treedt de motieven van de Commissaris-generaal bij.

Voorts hekelt verzoeker het volgende motief:

“Ook uw relaas over het gesprek tussen uw vader en B. A. (...) om u te rekruteren – waarover u overigens met geen woord repte tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.1 – 3.8) - kan niet overtuigen. Zo is het opvallend dat B. A. (...) dergelijk gesprek niet voerde bij de vaders van de andere jongens (CGVS, p. 19). Daardoor komt het raar over dat hij wél tot bij uw vader kwam - nota bene vanuit Sangar, een plaats op zo'n vier uur wandelen van uw dorp (CGVS, p. 9) -, terwijl net hun relatie niet goed te noemen was. U werd gevraagd waarom hij die moeite zou doen, u reageerde dat het was om latere discussies te vermijden, zodat jullie niet zouden kunnen zeggen dat hij het niet persoonlijk kwam vragen (CGVS, p. 20). Het houdt echter geen steek dat B. (...) dit soort discussies met jullie zou vrezen, gelet op de macht die u hem in de regio toeschreef. Zo had hij het zeggenschap over drie dorpen en 250 talibs en werd hij steeds vergezeld van zo'n twintig strijders (CGVS, p. 14). Uw verklaringen over dit gesprek blijven ook summier. Gevraagd welke argumenten uw vaders neef had aangehaald om u te overtuigen aan te sluiten, bleef u vaag, u wist niet wat uw vader en zijn neef hadden besproken (CGVS, p. 19). Met betrekking tot het bezoek van uw vaders neef kan er overigens nog opgemerkt worden dat het bevreemdend overkomt dat hij, ofschoon het een tocht van vier uur was, enkel bij u en uw vader op bezoek kwam (CGVS, p. 19), daar waar hij het zeggenschap had over de regio en afkomstig was uit het dorp (CGVS, p. 9). Dat hij in zijn dorp van herkomst, waar er maar zo'n vijftien andere potentiële rekruten zouden zijn (CGVS, p. 17), niet de moeite zou nemen om ook een bezoek te brengen aan de overige huizen, komt weinig aannemelijk over. Dat hij enkel jullie een bezoek bracht omdat hij jullie persoonlijk kende, houdt gelet op het feit dat uw vaders neef uit hetzelfde dorp als jullie afkomstig is, geen steek (CGVS, p. 19). Deze vaststellingen doen bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw vaders neef u wilde rekruteren voor de taliban.”

Hierover stelt verzoeker dat de Commissaris-generaal uit het oog verliest dat B. de neef van zijn vader is en dat de relatie tussen hen niet goed was. Dit is de reden dat hij persoonlijk langsging.

Hiermee weerlegt verzoeker geenszins de concrete motieven van de bestreden beslissing. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt wordt wel degelijk rekening gehouden met het gegeven dat B. de neef van zijn vader was en dat de relatie tussen hen vertroebeld was. Door enkel te volharden in zijn verklaring, zonder in te gaan op de concrete motieven van de bestreden beslissing toont verzoeker geenszins aan dat de motivering gebrekkig is.

Betreffende de motivering aangaande de dreigbrief die hij ontving verwijst verzoeker naar een citaat uit de zaak M.A. t. Zwitserland.

Het Hof uit kritiek op de Zwitserse regering omdat deze stelde dat documenten kopieën betroffen en heel gemakkelijk gekocht kunnen worden in Iran. Het Hof stelt dat een waarheidsgetrouw verhaal moet worden beoordeeld in de context van de ingediende documenten.

In casu heeft de Commissaris-generaal er zich niet toe beperkt te stellen dat deze documenten eenvoudig tegen betaling verkregen kunnen worden. Zo merkt de Commissaris-generaal op:

“Uw kennis over de andere jongeren die gerekruteerd werden in uw dorp is overigens beperkt. Zo weet u niet of de zoon van de malik, die meermaals weigerde om zich aan te sluiten bij de taliban en uiteindelijk aangevallen werd, ook dreigbrieven had gekregen. U had daar geen informatie over en u vroeg er zelfs niet naar (CGVS, p. 17 en 18). Dit komt vreemd over gelet op het feit dat u eveneens onder druk werd gezet om zich aan te sluiten bij de taliban. Redelijkerwijs kan er verwacht worden dat u zou proberen zoveel mogelijk informatie te vergaren om het gevaar en het risico dat u liep in te schatten. U kent overigens niemand die onder druk van de taliban uiteindelijk mee ging vechten: de jongeren uit uw regio gingen naar andere provincies, dus u kende niemand persoonlijk (CGVS, p. 18). Dit komt vreemd over gelet op uw verklaringen over de aanhoudende druk van de taliban om jongeren te rekruteren.

In verband met de rekruterings- en dreigbrief die tot u, K. (...) en H. (...) werd geadresseerd door de taliban, zijn uw verklaringen weinig overtuigend. Uw kennis van de inhoud van de brief is immers lacunair of incorrect. U beweerde dat in deze eerste brief jullie alle drie – u, K. (...) en H. (...) - werden gevraagd om

jullie te aan te melden op de basis in Sangar (CGVS, p. 22), maar na analyse van de brief, blijkt daarvan geen sprake te zijn. Gevraagd wie de brief ondertekende, wist u het niet: de taliban, maar u wist niet precies wie (CGVS, p. 21).

Het is overigens eigenaardig dat deze brief aan jullie alle drie werd geadresseerd, aangezien K. (...) al enkele maanden vertrokken was (CGVS, p. 11, 13) en het dorp beschikte over taliban spionnen (CGVS, p. 17), zodat dit kon geweten zijn."

Verzoeker kan bezwaarlijk stellen dat hij in casu een waarheidsgetrouw relaas heeft. Hij weerlegt de concrete bevindingen van de Commissaris-generaal op geen enkele wijze. Door louter te citeren uit de zaak M.A. t. Zwitserland weet verzoeker de Raad niet te overtuigen van de onredelijkheid van de motieven.

Het motief:

"Met betrekking tot uw houding en de houding van uw familieleden na de ontvangst van deze brief en de huisbezoeken van de taliban kunnen eveneens vraagtekens geplaatst worden. Immers, u verklaarde dat uw vader de taliban bij het eerste huisbezoek, na ontvangst van de brief serieus nam (CGVS, p. 21). U vertrok evenwel nog niet, want uw vader kon volgens u niets doen (CGVS, p. 21). Gevraagd waarom hij niets kon doen, nuanceerde u dat hij dacht dat de situatie zou veranderen en de overheid aan de macht zou komen (CGVS, p. 21). Gevraagd of hij voorzorgsmaatregelen nam voor u, zei u wederom van niet, hij kon niets doen (CGVS, p. 21). Erop gewezen dat jullie financieel welstellend waren en er enigszins kon gedacht worden dat u na de eerste huisbezoeken al het land zou zijn uitgestuurd, antwoordde u wederom dat hij gedacht had dat de situatie zou veranderen (CGVS, p. 21). Deze uitleg kan niet overtuigen, gelet op het feit dat u meermaals de toenemende druk van de taliban in de regio aanhaalde (CGVS, p. 9, 10, 18, 24) en het feit dat de taliban er in het verleden klaarblijkelijk niet voor terugdeinsde om agressief te handelen. Zo werd de zoon van de malik reeds ernstig toegetakeld (CGVS, p. 17 en 18). Dat uw vader niets ondernam om uw veiligheid te verzekeren kan dan ook niet aangenomen worden. U legde betreffende de laatste dagen voor uw vertrek overigens geen eenduidige verklaringen af. U beweerde namelijk twee dagen na het tweede dorpsbezoek te zijn vertrokken en in die twee dagen binnen te zijn gebleven (CGVS, p. 23), maar eerder gevraagd tot wanneer u naar de madrassa was geweest, had u aangehaald dat u er ging tot de laatste dag voor uw vertrek (CGVS, p. 7). Deze vaststelling komt opnieuw bevreemdend over en ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Wat de dreigbrief betreft die werd gezonden na uw vertrek uit Afghanistan, valt op dat u zich er niet terdege over informeerde: zo had u geen informatie over wanneer de brief uw familie bereikte (CGVS, p. 13) en wist u de naam niet te specificeren van wie de brief ondertekende (CGVS, p. 23). Meer nog, u vertelde dat in de brief onder meer werd gezegd dat u verschillende keren verwittigd was en mensen naar uw huis werden gestuurd, dat u genoeg tijd had gehad om aan te sluiten en de mujaheddin een beslissing had genomen (CGVS, p. 23). Na analyse blijken deze elementen niet gemeld te worden in de brief. Ook hieruit blijkt dat er aan de door u beweerde problemen met de taliban geen geloof gehecht kan worden."

tracht verzoeker te weerleggen door te stellen dat hij weinig geletterd is.

Waar verzoeker stelt dat de Commissaris-generaal onvoldoende rekening gehouden heeft met het feit dat hij weinig geletterd is, wijst de Raad erop dat het niet volstaat om louter te wijzen op het feit dat verzoeker weinig geletterd is, zonder tevens in concreto aan te geven op welke wijze de Commissaris-generaal in gebreke zou zijn gebleven hiermee rekening te houden en wat de concrete invloed hiervan is op zijn vermogen om te kunnen vertellen over de gebeurtenissen die hebben geleid tot zijn vlucht uit Afghanistan. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er van verzoeker kennis of elementen werden verwacht, die het begrip van iemand die weinig geletterd is, te boven gaan of een hogere scholing behoeven. Het betroffen immers vragen waarvan verwacht kan worden dat iemand die verklaart in deze omstandigheden te hebben geleefd en deze feiten te hebben meegemaakt, hierop coherente en correcte antwoorden kan formuleren, ongeacht de scholingsgraad. Verzoeker laat de beoordeling van de Commissaris-generaal verder onbesproken waardoor hij ook geen nieuw licht op zijn zaak werpt. De Commissaris-generaal stelt op goede gronden vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen met de taliban.

Verder tracht verzoeker de inconsistenties in zijn relaas te verklaren door te verwijzen naar een psychologisch onderzoek waaruit blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis hij niet altijd consistent is in zijn verhaal.

Verzoeker kan evenmin volstaan met het algemene betoog dat *"uit psychologisch onderzoek blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis, hij niet altijd consistent is in*

zijn verhaal", dat *"deze inconsistentie is niet per se een teken van ongeloofwaardigheid is"* en dat *"een persoon zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, kan veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten"*, om de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing te verklaren. Immers dient erop te worden gewezen dat de in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties en onaannemelijkheden betrekking hebben op essentiële elementen van het asielrelaas en rechtstreeks verband houden met zijn beweerde vrees voor de taliban. De vaststelling dat verzoeker er niet in slaagt desbetreffend consistente en aannemelijke verklaringen af te leggen, is dan ook wel degelijk van die aard dat afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van het door hem voorgehouden asielrelaas. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker het aangehaalde onderzoek niet bij zijn verzoekschrift voegt, noch een consulteerbare weblink hiervan voegt. De Raad kan dan ook geen kennis nemen van de inhoud van dit onderzoek.

Tot slot stelt de Commissaris-generaal:

"U verwees tijdens uw onderhoud op de DVZ naar een grondconflict tussen uw vader en zijn neef B. A. (...). Gelet op het feit dat dit dezelfde persoon betreft die u zou hebben willen rekruteren en er hieraan geen geloof gehecht kan worden, kan er ook niet zonder meer geloof gehecht worden aan dit door u beweerde grondconflict. Bovendien stelde u expliciet het land niet te hebben verlaten omwille van de problemen over de gronden (CGVS, p. 10) en bevestigde u dat er geen verband was tussen de grondproblemen en uw motieven om te vluchten (CGVS, p. 10). U gaf u aan geen last van hem te hebben gehad, jullie kwamen niet in contact (CGVS, p. 16), wat geenszins wijst op een ernstig grondconflict. Uw vader bezit trouwens zijn twaalf jirib grond nog vandaag (CGVS, p. 7). Bijgevolg wijst niets erop dat er omwille van het grondconflict in uw hoofde een nood aan internationale bescherming bestaat."

Verzoeker komt niet verder dan te stellen dat op grond van de nota van Nansen van maart 2022 betreffende een analyse van het beschermingsbeleid en de risico's bij terugkeer, het vaststaat dat zijn leven uitdrukkelijk in gevaar is bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van het grondconflict.

Dergelijk verweer volstaat evenwel niet teneinde de voormelde motieven uit de bestreden beslissing in concreto te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Het geheel aan documenten en verklaringen van verzoekende partij in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Afghanistan, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij ingeroepen vervolgingsfeiten en geopperde vrees voor de taliban.

Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/4, §2, a) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

Artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn voorgehouden problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan wordt gewezen op wat volgt.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU). Het begrip "ernstige schade" in dit artikel heeft betrekking "op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan

het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, Elgafaji, punten 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, punten 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., punten 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, punt 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance Afghanistan” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdoleerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU) en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, punt 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en Islamic State Khorasan Province (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de National Resistance Front (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjsher en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en hit and run-aanvallen gericht op checkpoints en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van Improvised Explosive Devices (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige Afghan National Defense and Security Forces (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 31). Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, talibanfunctionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, i.e. 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA Country Guidance Afghanistan, januari 2023, p. 122-123). ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA Country Guidance Afghanistan, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI Query Afghanistan, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 30). UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies

Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 34). ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, Afghanistan. Security Situation, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan, juni 2023).

De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA Country Guidance Afghanistan, januari 2023, p. 124). Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de Country Guidance Afghanistan van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de Country Guidance Afghanistan van januari 2023.

Verzoeker zet in zijn verzoekschrift als dusdanig, geen concrete persoonlijke omstandigheden uiteen die, volgens hem, het risico om slachtoffer van willekeurig geweld te worden verhogen. Het komt niet aan de Raad toe om dit in de plaats van verzoeker in te vullen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU